

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Кж 1-1611/16
Дана: 25.01.2017. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Драгољуба Вујасиновића председника већа, Зденке Стакић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са записничарем Надеждом Малкић Станисављевић, у кривичном предмету против окривљеног **АА** из ..., због кривичног дела тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 Кривичног законика, одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Шапцу изјављеној против пресуде Основног суда у Шапцу 1К-710/16 од 02.11.2016. године, након одржаног претреса пред другостепеним судом дана 25.01.2017. године, у смислу одредбе члана 449 Законика о кривичном поступку у присуству окривљеног **АА** и његовог браниоца, адвоката Жабалац Луке из Шапца у замену за браниоца Жабалац Светлану из Шапца уз уредну заменичку пуномоћ и заменика Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду Димитријевић Слободана а у одсуству уредно обавештене оштећене **ББ** која није обавестила суд о разлогу недоласка на претрес, једногласно је донео, а дана 30.01.2017. године јавно објавио

П Р Е С У Д У

УСВАЈАЊЕМ жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Шапцу 1К-710/16 од 02.11.2016. године, тако што Апелациони суд у Новом Саду

окривљеног АА, од оца **ВВ** и мајке **ГГ**, рођене **ДД**, рођен ... године у ..., **ЈМБГ** ..., са пребивалиштем у ..., са осталим личним подацима као у првостепеној пресуди уз допуну да се сада против њега води кривични поступак пред Основним судом у Шапцу због више кривичних дела разбојништва, а по ком поступку се сада налази у притвору,

ОГЛАШАВА КРИВИМ

што је дана ... године око ... часова у ..., у стању смањене способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима али не до нивоа битно смањене урачунљивости, свестан свог дела и хтео његово извршење, у саизвршилаштву са **ЂЂ** из ... (у односу на кога је пресудом Основног суда у Шапцу Спк-4/15 од 02.04.2015. године правноснажном осуђујућом пресудом окончан кривични поступак због кривичног дела тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 КЗ), обијањем затвореног простора, одузео туђу покретну ствар у намери да њеним

присвајањем себи прибави противправну имовинску корист, на тај начин што је заједно и по претходном договору са ЂЂ, дошао на паркинг простор у улици ..., на којој је било паркирано путничко возило марке „...“ регистарске ознаке ..., власништво оштећене ББ из ..., где је ЂЂ најпре сам, подесним предметом-шрафцигером отворио возачева врата која су била закључана, а потом заједно подигли поклопац мотора, након чега су противправно одузели и присвојили један акумулатор марке „...“, црне боје, снаге 56 ампера, чија је вредност 6.13,00 динара, при чему је био свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 Кривичног законика,

па га применом одредбе члана 4, 14,22,42, 45 и 54 Кривичног законика

ОСУЂУЈЕ

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (једне) ГОДИНЕ И 2 (два) МЕСЕЦА

На основу одредбе члана 258 став 4 Законика о кривичном поступку обавезује се окривљени да оштећеној ББ на име имовинскоправног захтева плати износ од 3.065,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу одредбе члана 264 став 1 у вези члана 262 став 2 Законика о кривичном поступку, окривљени се обавезује да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу 1К-710/16 од 02.11.2016. године, окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела крађе у саизвршилаштву из члана 203 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика (КЗ), те је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци.

На основу одредбе члана 258 став 4 Законика о кривичном поступку (ЗКП) окривљени је обавезан да оштећеној ББ на име имовинскоправног захтева плати износ од 3.065,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу одредбе члана 264 став 1 у вези члана 262 став 2 ЗКП, окривљени је обавезан да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио Основни јавни тужилац у Шапцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се жалба усвоји и побијана пресуда преиначи на тај начин што ће се окривљени огласити кривим због кривичног дела

тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 и осудити на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци.

У одговору на жалбу, бранилац окривљеног АА, адвокат Жабалац Светлана је изнела оцену да су сви жалбени наводи Основног јавног тужиоца у Шапцу неосновани, са предлогом да се иста као неоснована одбије и да првостепена пресуда у целости потврди.

Апелациони јавни тужилац у Новом Саду је у поднеску Ктж-1846/16 од 20.12.2016. године предложио да се усвоји жалба Основног јавног тужиоца у Шапцу, те да се након одржаног претреса побијана пресуда преиначи на тај начин што ће се окривљени АА огласити кривим због кривичног дела тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 КЗ и осудити на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци.

Апелациони суд у Новом Саду је у седници већа одлучио да се у овом предмету у коме је првостепена пресуда једанпут укинута одржи претрес пред другостепеним судом, који је одржан у смислу одредбе члана 449 ЗКП у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Жабалац Луке из Шапца у замену за браниоца Жабалац Светлану из Шапца уз уредну заменичку пуномоћ и заменика Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду Димитријевић Слободана а у одсуству уредно обавештене оштећене ББ која није обавестила суд о разлогу недоласка на претрес, на ком је саслушан окривљени АА, образложени жалбени наводи Основног јавног тужиоца у Шапцу и наводи из одговора на жалбу браниоца окривљеног АА, те извршен увид у доказе изведене пред првостепеним судом, па је оценом наведених доказа и испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, а узимајући у обзир и предлог Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, нашао :

Жалба Основног јавног тужиоца у Шапцу је основана.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања Основни јавни тужилац у Шапцу наводи да сама чињеница да на возилу оштећене није било трагова обијања не значи нужно да није извршено проваљивање у унутрашњост возила и тиме остварена обележја кривичног дела тешке крађе из члана 204 КЗ, а све имајући у виду исказ оштећене дат пред Основним јавним тужиоцем у Шапцу дана 02.03.2015. године у којем исказу је између осталог нагласила да је сигурна да је возило закључала а потом и активирала аларм који има уграђен на возилу, који исказ оштећене је управо у сагласности са признањем окривљеног ЋЋ, које признање је дао у поступку закључења Споразума, те да је признање окривљеног ЋЋ које је дато приликом закључења Споразума, валидан доказ који има правну снагу и у редовном кривичном поступку према другим лицима, те да се кривица окривљеног АА не утврђује само на основу признања окривљеног ЋЋ него и на основу јасног и доследног исказа оштећене, који је у сагласности са наведеним признањем.

Након што се веће другостепеног суда упознало са садржином доказа изведених у току поступка пред првостепеним судом, који су побројани на страни 3 и 4 образложења побијане пресуде, овај суд је отворио претрес, ради потпунијег разјашњења, а тиме и утврђења одлучних чињеница, у оквиру доказног поступка саслушао окривљеног АА, који је истакао да у целости остаје код своје одбране коју је изнео током првостепеног поступка, са допуном, између осталог да су те ноћи када се то догодило ЋЋ и он боравили у његовом стану у ... и да су обојица били под лековима

а да се ради о лековима који представљају опијате, Бромазепан, Фролмидал и др., да се сећа да су из његовог стана изашли да прошетају, пошто је питан како то да су одлучили да шетају око три сата изјутра, навео је да су били под дејством тих лекова и да нису имали представу о времену и осталом, да јесте током главног претреса пред првостепеним судом изменио у одређеном своју одбрану, па да истиче да је након тог свог првог исказа пред судом ЂЂ закључио споразум о признању кривичног дела да би себе спасио и да је, када је то сазнао, у свом другом исказу пред судом, а код ког исказа и сада остаје, испричао шта се заиста догодило, а да се догодило то да су њих двојица том приликом шетали и да је онда ЂЂ пришао том возилу марке „...“ ставио нешто у бравицу и отворио врата, а затим ушао у возило, отворио хаубу возила и испод хаубе ишчупао акумулатор, да се они претходно нису договорили, нити тада на лицу места, да одузму акумулатор из тог возила и да о томе уопште није било речи, да је он све време стајао са стране, не знајући да ће ЂЂ то да уради, да то значи да није ни прилазио том возилу марке „...“, да му није придржавао хаубу док је узимао тај акумулатор, да није видео да је ЂЂ имао неки предмет којим је отворио бравицу овог возила, да су када је ЂЂ извадио акумулатор из возила, односно ишчупао га из возила, њих двојица кренули и да је већ након десет метара наишла патрола полиције и зауставила их, да у моменту када је ЂЂ отварао врата тог возила и скидао акумулатор са возила, да се он налазио на удаљености око два метра од ЂЂ и тог возила, да је гледао што он чини, да га је питао због чега том јачином скида акумулатор и да је он одговорио само „ништа, ништа ти не брини.“, да је он ту на лицу места мислио да је то аутомобил ЂЂ оца, јер је он пар пута са возила свог оца скидао акумулатор и то у његовом присуству, да не зна да ли је ЂЂ имао кључ тог возила, или је ауто био откључан, али да је њему изгледало да је то аутомобил његовог оца, пошто је питан због чега би у ноћним условима ЂЂ на такав начин улазио у путничко возило свог оца и скидао акумулатор у три сата ујутро, навео је да је мислио да скида и односи акумулатор да акумулатор не би неко украо, те да се, колико је њему познато, хауба на путничком возилу „...“ отвара тако што се из унутрашње стране возила повуче ручица и након тога се отвори хауба, те утврдио чињенично стање као у изреци ове пресуде и окривљеног АА усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу и преиначењем побијане пресуде, огласио кривим за кривично дело тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ.

Наиме, првостепени суд је побијаном пресудом окривљеног АА огласио кривим због кривичног дела крађе у саизвршилаштву из члана 203 став 1 у вези члана 33 КЗ, при чему није прихватио наводе оптужбе да је окривљени АА извршио кривично дело тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 КЗ, односно да је заједно са осуђеним ЂЂ критичном приликом противправну радњу одузимања туђе ствари предузео обијањем или проваљивањем затвореног простора - паркираног путничког возила марке „...“ наведених регистарских ознака, власништво оштећене ББ из ..., наводећи у образложењу пресуде да нема материјалних доказа да је окривљени кривично дело извршио обијањем затвореног простора, да из самог исказа оштећене произилази да на возилу није било никаквих трагова обијања односно оштећења на бравици која се налази на вратима возила, те је анализом исказа оштећене, одбране окривљеног АА дате у поступку пред Основним јавним тужиоцем у Шапцу и тада изнете одбране окривљеног ЂЂ пре закључења Споразума о признању кривице, закључио да су окривљени АА и ЂЂ предметни акумулатор одузели из возила оштећене али без обијања возила и демонтажа акумулатора, као и да се кривица окривљеног АА не може утврђивати искључиво на основу признања кривичног дела другог окривљеног, односно у конкретном случају ЂЂ, те да признање окривљеног ЂЂ да је извршио кривично дело тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1

у вези члана 33 КЗ не значи да то његово признање представља доказ кривице и окривљеног АА.

Иако је тачно да правоснажна осуђујућа пресуда, односно пресуда којом је окривљени ЂЂ оглашен кривим за тешку крађу извршену обијањем затвореног простора, сама по себи, није истовремено и довољан доказ који са извесношћу указује и да је окривљени АА извршио исто кривично дело, по оцени овог суда, основано се жалбом Јавног тужиоца указује на исказ оштећене ББ дат пред Основним јавним тужиоцем у Шапцу дана 02.03.2015. године, који исказ оштећене, по оцени овог суда, првостепени суд није ценио у довољној мери. Наиме, оштећена ББ је у свом исказу јасно навела да је претходно своје путничко возило оставила паркирано у улици ... у ..., да је возило закључала, да је потом покушала кључем да откључа своје возило наредног дана те да је утврдила да је откључано и није могла да га покрене, па је подигла поклопац мотора и утврдила да недостаје акумулатор и да је пресечена жица која је инсталирана у вези са уређајем за функционисање аларма, те и поред тога што, према осталим подацима из списка предмета а што произилази и из исказа оштећене, на том возилу – тачније на бравици на вратима нису констатована видљива оштећења, по оцени овог суда, пажљивом оценом исказа оштећене ББ и довођењем истог у везу са одбранама како осуђеног ЂЂ, тако и окривљеног АА, може да се изведе поуздан закључак о томе на који начин су окривљени у датој ситуацији дошли у посед акумулатора из претходно закључаног путничког возила оштећене, односно да се из изведених доказа да закључити да је одузимању предметног акумулатора претходило отварање закључаних врата на возилу подесним кључем, затим отварање поклопца мотора и пресецање жице аларма.

Овакав закључак другостепеног суда заснива се, поред исказа оштећене и на одбрани окривљеног АА, који је јасно навео да се том приликом налазио на лицу места заједно са осуђеним ЂЂ који је описао радње које су обојица предузели, те у конкретном случају из свих изведених доказа неспорно произилази да се окривљени АА критичном приликом налазио на лицу места заједно са осуђеним ЂЂ, да је исти радњи обијања присуствовао и тој радњи се сагласио, обзиром да исти није противио, дакле његов умишљај је био усмерен у том правцу и то је била сврха њиховог заједничког доласка на лице места критичном приликом, те имајући у виду и време извршења кривичног дела – око ... часа изјутра што по оцени овог суда није време предвиђено за шетњу како то окривљени истиче у својој одбрани, а што све чини квалификаторну околност по начину извршења и заснива постојање кривичног дела тешке крађе. Такође, није основано могао сматрати да ЂЂ скида и односи акумулатор са возила свог оца.

Апелациони суд у Новом Саду је на основу изведене доказне грађе на претресу пред овим судом, разјаснио и утврдио ван сваке разумне сумње одлучне чињенице и сагласно томе уредио изреку на начин усвајајући у потпуности став Јавног тужиоца у погледу правне квалификације дела, окривљеног АА огласио кривим за радње ближе описане у изреци ове пресуде, које су једнаке чињеничном опису диспозитива оптужбе, због кривичног дела тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 КЗ.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције за окривљеног АА, Апелациони суд у Новом Саду је имао у виду све околности предвиђене одредбом члана 54 КЗ које утичу казна буде мања или већа (олакшавајуће и отежавајуће околности), па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио да је кривично дело извршио у стању смањене способности да схвати значај свог дела и да

управља својим поступцима, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио његову ранију осуђиваност, између осталог и због истоврсног кривичног дела, да је кривично дело извршио током времена проверавања по условној осуди изреченој пресудом Апелационог суда у Београду Кж-4531/12 од 24.12.2012. године када му је због кривичног дела из члана 180 став 1 КЗ изречена условна осуда са утврђеног казном затвора у трајању од 7 месеци условно на једну годину, па је окривљеног АА применом одредби члана 4, 42, 45 и 54 КЗ осудио на казну затвора у трајању од једне године и 2 месеца, налазећи да се у конкретном случају једино казном затвора у овако одмереном трајању може постићи сврха кажњавања, односно да је казна затвора у тако одмереном трајању, у свему сразмерна тежини учињеног кривичног дела и степену кривице окривљеног и неопходна, али и довољна, за остваривање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 КЗ.

На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП окривљени је обавезан да оштећеној ББ на име имовинскоправног захтева плати износ од 3.065,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу одредбе члана 264 став 1 у вези члана 262 став 2 ЗКП, окривљени је обавезан да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Из напред наведених разлога, а у складу са одредбом члана 459 став 1 ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

ЗАПИСНИЧАРКА:
Надежда Малкић Станисављевић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Драгољуб Вујасиновић с.р.

Зто;